

-*Estic decebut, afegí el comte Dalmau, veig que us ho esteu agafant amb conya i jo m'havia fet il·lusions; de totes maneres veig que ja teníeu els vostres plans.*

-*Escolteu, nostramu. És millor que no penseu més en la guerra perquè aquí no hi teniu res a fer, li deia molt seriósament en Josep Pujol de Can Viñas amb to de confiança i amb ànim de convèncer.*

-*Què em proposeu, doncs?, preguntà el comte Dalmau de Creixell.*

-*Deixeu-vos de mandangues i veniu amb nosaltres, li digué en Jaume Roure precipitadament. I, després de pensar-hi, afegí: Quedeu-vos, si voleu, a cuidar el bestiar mentre nosaltres som fora. Així es resolía una de els seves grans preocupacions.*

I tal dit, tal fet: Els de Creixell se'n van anar i el comte Arnau es va quedar.

ACTE III

Tot el que us he explicat,
no sé si veritat o mentida,
va passar en aquesta vila;
i si no, és ben trobat.

La Mare de Déu de Creixell
ens ajunta a tots plegats
i ens troba ben disposats
visquent a flor de pell.

Vés a saber on és ara el comte Dalmau,
guerrer valerós i ardit com n'hi ha pocs,
que roman en la memòria de tots
i més val que ens deixi sempre en pau.

Que els Amics de Creixell durin molts anys
per a fer-nos disfrutar d'aquesta festa
que ens ajuda a aixecar la cresta
i ens lliura de tots els paranys.

Que segles encara puguem disfrutar
com aquest setembre del noranta-quatre
perquè, fins quan estarem al catre?:
això ningú és capaç d'assegurar.

Això és el que us desitja el pregoner:
que ens ho passem d'allò més bé.